

gjaldt altsaa baade Invaliditets- og Alderdomsunderstøttelse —, maatte man kræve, at Regeringen samtidig anviste, hvor Midlerne skulde tages fra, ja, oven i Købet ledsagede Lovforslaget med et yderligere Lovforslag, der anviste, hvorfra Stat og Kommune skulde tage de store Beløb, hvorom der her er Tale, og jeg tror ogsaa, at det er fuldkommen rimeligt. Jeg tror i Virkeligheden, at det er — jeg vil ikke sige en Slags politisk Degeneration, men alligevel en Slags Forfald i dansk Politik, at man i den Grad ser bort fra disse Spørgsmaal. Her kan jeg atter pege tilbage paa Halvfemserne, til den 17. December, da Hørup forelagde sit Forslag, og pege paa, hvilken Vægt Hørup lagde paa at kunne anvise, hvor Pengene skulde tages fra. Den Gang drejede det sig om 9 Mill. Kr. Hørup sagde følgende: „Nej, det vi snubler over og standser ved, er de store Summer, her er Tale om.“ Det er et Ord, som sandelig har aktuel Betydning den Dag i Dag. Naar man læser dette Lovforslag og er klar over, at det sandsynligvis, naar alle, der kan benytte sig af Loven, vil gøre det, vil komme til at dreje sig om maaske mellem 50 og 100 Mill. Kr. Udgift for Stat og Kommune tilsammen, kan man sandelig med Grund benytte Hørups Ord fra Halvfemserne: „Nej, det, man snubler over og standser ved, er de store Summer, som her er Tale om.“ Og Hørup fortsætter yderligere: „Vi kommer nu til det Spørgsmaal, som man vel ogsaa anser for Hovedspørgsmaalet i denne Sag, nemlig Spørgsmaalet om Pengene.“ Hørup erklærer udtrykkelig, at naar man vil gennemføre en saadan Lov, er Hovedspørgsmaalet: Hvor skal Pengene tages fra? Disse Ord er sandelig aktuelle den Dag i Dag. Hørup havde yderligere — jeg kan godt sige paa Kroner og Øre — gjort op, hvorfra de Penge skulde komme, som han havde tænkt sig, der efter hans og Bergs Forslag skulde disponeres over. Hørup pegede paa, at Ølskatten vilde give 7 Mill. Kr., en forøget Vintold op imod 1 Million, $\frac{1}{3}$ af Brændevinsskatten op imod 800 000—900 000 Kr. Bibeholdelsen af Krigsskatten af Vintolden skulde give Resten, og det regnede Hørup sammen — han regnede det ganske nøje ud — til 8 767 000

Kr. Saa nøjagtig var man den Gang. Man regnede ikke blot med Millioner og Hundredtusinder, men ogsaa med Tusinder. Nu regner man i det hele taget slet ikke med Udgifterne mere, men kaster Lovforslagene paa Bordet, saa maa vi andre regne ud — det kan vi —, at det sandsynligvis vil komme til at dreje sig om mellem 50 og 100 Mill. Kr. aarlig for Stat og Kommune. Men hvorfra Pengene skal tages, er der den fuldkomneste Uvidenhed om, og det er stadig det Spørgsmaal, mit Parti maa rette til den højtærede Regering, ikke mindst i Kraft af den Mindretalsbetænkning, som Medlemmer af mit Parti i 1918 afgav, og hvori vi i saa god Tid lod Ministeriet vide, at det maatte man have Oplysning om.

Med Hensyn til selve Hovedpunktet er Venstre altsaa villigt til i Enighed at bøje sig, om jeg saa maa sige, for det historiske Faktum, at vi nu har haft det umiddelbare Understøttelsesprincip i saa mange Aar. Det er vi villige til, forsaavidt man til Gengæld vil gaa ind paa Venstres Krav om, at en Invalidrente skal tilvejebringes ved Forsikring, og at den skal udbetales til op i 60-Aarene, i Henhold til hvad det ærede 23de Medlem for Hovedstaden i Gaar med saa fuld Ret bemærkede, at Folk i Begyndelsen af Tresserne ikke nu i vore Dage falder ind under den erhvervsudygtige Alderdom. Om disse Punkter vil der sikkert ikke blive Strid, lige saa lidt som der vil blive Strid om selve Principet: faste Takster, det vil man utvivlsomt fra alle Sider slutte sig til. Derimod kan vi ikke gaa med til at forøge Ministerens Myndighed efter § 7 i den Grad, at han skulde kunne udskrive Skatter i Kommunen, som Hørup i sin Tid sagde. Vi kan ikke gaa med til at gennemføre Lovforslaget paa andre Betingelser end den, som i god Tid blev opstillet af Venstres førende Mænd i 1918: at man anviser, hvorfra Pengene skal tages, saaledes at det er fuldstændig klart, at disse Beløb virkelig vil være til Disposition. Kan Ministeriet opfylde disse Krav, tør jeg sige, at mit Parti er villigt til energisk og villigt at arbejde med paa, at denne Sag kan finde sin snarest og bedst mulige Afgørelse.